

تأملی بر شادی در پرتو محوریت دینی:

مطالعه موردی کارکنان دانشگاه تهران

حسن زارعی متین*، مهدی سبک‌رو**،

سعید آبیانی اصفهانی***، حمید رامین مهر****

چکیده

نشاط و شادمانی، به عنوان یکی از مهم‌ترین نیازهای بشری و به عنوان عاملی که در تقویت قوای روانی افراد تأثیر بسزایی داشته و انسان را جهت مقابله با پیچیدگی‌ها و مشکلات دنیای امروز محیا می‌گرداند؛ توجه بسیاری از پژوهش‌گران، اندیشمندان و حتی عوام مردم را به خود جلب نموده است و در این میان دین به عنوان زیربنای ارزشی در فطرت انسانی، جایگاه ویژه‌ای برای بسط این عنصر در روان آدمی دارد. مطالعه حاضر با در نظر داشتن بعد دین به عنوان شاخصی بسیار اثرگذار در زندگی تک تک افراد در پی پاسخ به این سوال اساسی است که آیا محوریت دینی بر میزان شادی تأثیر دارد. در جهت پاسخ به سوال پژوهش، نمونه آماری شامل ۱۲۰ نفر کارمند از جامعه‌آماری کارکنان دانشگاه تهران به صورت تصادفی انتخاب و از پرسشنامه‌های استاندارد شادی و محوریت دینی برای گردآوری داده‌های پژوهش استفاده شد، که هر دو این ابزار دارای روایی و پایایی مناسبی بودند (آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۷۸). تحلیل مسیر نشان داد که میان محوریت دینی برونی- شخصی و شادی ارتباط معناداری وجود ندارد اما ارتباط معنادار و مثبتی میان محوریت دینی درونی و برونی- اجتماعی با شادی وجود دارد.

کلید واژه‌ها: شادی، محوریت دینی درونی، محوریت دینی برونی شخصی، محوریت دینی برونی اجتماعی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۹/۶/۷ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۹/۱۱/۶.

* استاد دانشکده مدیریت پردیس قم دانشگاه تهران.

** دانشجوی دکترای مدیریت دولتی گرایش رفتار سازمانی دانشگاه تهران (نویسنده مسئول).

Email: msabokro@ut.ac.ir

*** دانشجوی دکترای مدیریت دولتی گرایش رفتار سازمانی دانشگاه تهران.

**** دانشجوی دکترای مدیریت رفتار سازمانی دانشگاه شهید بهشتی.